

AMPPARI SURINAT

LIIGAAAN!

Naiset palasivat yhden divari-kauden jälkeen ryminällä Salibandy-liigaan

MIEHET saavuttivat tavoitteensa – seuraava on jo asetettu

TALENT CUP on kevään huipentuma!

FAT PIPE

STRONGER TOGETHER

AMPPARI SURINAT

1/2019

4. vuosikerta

Julkaisija:
O2-Jyväskylä ry

Päätoimittaja:
Harri Pirinen

Ilmoitusmyynti:
Jani Saukko, jani.saukko@o2-jkl.fi

Kirjoittajat:
Jaakko Andersson (pj.), jaakko.andersson@o2-jkl.fi
Tuomas Pulkkinen, Iina Autio, Silja Penttinen,
Milja Kiviharju, Joni Lempinen, Mikko Pirttimäki
Justus Hirvonen, Jaakko Kaistinen,
Jani Saukko, Harri Pirinen

Kuvat:
Kansi: Esa Jokinen
Esa Jokinen, Tuomas Pulkkinen,
Kari Jauhiaiainen, Mikko Pirttimäki,
Henna Saukko, Juhana Koskelo,
Jaakko Kaistinen, Harri Pirinen
Joukkuekuvat: Express-kuva

Ulkoasu:
Juhana Koskelo

Painopaikka:
Grafitatu oy

Painos:
1000 kpl

Jakelu:
O2-Jyväskylä ry

Seppo ja Kaasa luotsaavat edustusjoukkueita kohti unelmaa.

Naiset palasivat ryminällä Salibandyliigaan.

Talent Cup on jo perinteinen kevään suurturnaus.

Sisällysluettelo

- 4** Puheenjohtajan palsta: Jaakko Andersson
- 5** Ampparien strategia 2022
- 6** Kaasa ja Seppo – pöihö ja tosipöihö!
- 11** D2-pojat pelaavat iloisella meiningillä
- 12** Naisten kapteenien kulma
- 14** Ampparipesällä voi treenata omatoimisesti
- 15** Miesten kapteenin kulma – Joni Lempinen
- 16** Ampparien kausi 2018–19 kuvina
- 18** Talent Cupissa on jo yli 1000 pelaajaa
- 20** Perhesählystä kaikki alkaa
- 22** N2: Total Domination!
- 24** Akatemian nuorten miesten oppivuosi
- 26** Yhteistyössä on voimaa: O2 ja MuurY
- 28** Amppariliigan joukkuekuvat

KUN HALUAT PAINOAPUA TARVITSET GRAFITATUA!

G **Grafitatu**
Digipaino • Offsetpaino • Reppopalvelut

Grafitatu Oy • Alasinkatu 1-3 • 40320 Jyväskylä. Asiakaspalvelu puh. 010 328 2880
tarjouspyynto@grafitatu.fi • avoinna ark. 8 - 16 • www.grafitatu.fi

Ensimmäinen kausi puheenjohtajana

Oma syksyllä alkanut puheenjohtajakauteni on ollut tähän mennessä antoisa ja mielenkiintoinen. Mukava nähdä, että seura teki pelaajille mahdollisuuden pelata rakasta lajia hyvissä olosuhteissa. Ampparipesä on opettanut seuraväkeä paljon, ja pystymme varmasti vielä kehittämään toimintaamme paljon.

Kohta on ensimmäinen kausi Ampparipesässä ohi. On ollut mukava nähdä, että kenttä ollut kovassa käytössä. Toivottavasti pelaajilla, valmentajilla, toimitsijoilla, tuomareilla ja yleisöllä on ollut mukavaa Ampparipesällä. Itsellä ja pojallani ainakin oli, kun pääsimme kentällä käymään. Kentän rakentaminen ja myös ylläpito on ollut seuralta iso panostus. Kauden aikana on tullut eteen monia asioita, joita pitää tehdä kentän toimivuuden parantamiseksi.

Kauden jälkeen pidämme Liikuntakeskus Buugin kanssa palaverin, jossa käydään mennyt kausi läpi ja suunnitellaan tulevaa kautta ja mahdollisia muutoksia. Hankintalistalla on ainakin kamerajärjestelmää ja äänentoistoa, akustiikkalevyjä on jo asennettu katon palkkeihin. Päällimmäisenä ajatuksena kuitenkin on, että kenttä tuli tarpeeseen ja käyttäjät ovat olleet tyytyväisiä Ampparipesään. B-poikien jatkoelissä katsomo taisi olla "loppuunmyyty", ja tunnelma oli sen mukainen.

Seuraväki teki myös pitemmän aikavälin suunnitelmia huhtikuun alussa. Tavoite on, että sekä miesten että naisten edustusjoukkueet pelaisivat tulevaisuudessa Salibandyliigassa ja Akatemit olisivat yhden pykälän alempana. Tavoitteet ovat kovia, mutta näkisin myös, että realistisia. Töitä on tehtävä paljon, jotta suunnitelmat toteutuvat. Toivottavasti juniorit näkevät seuran omat edustusjoukkueet

tavoittelemisen arvoisina pelipaikkoina ja ovat valmiita tekemään töitä edareihin päästäkseen.

Ilman omia junioreita ei ole tulevaisuutta. Sen takia meidän pitää tehdä töitä heidän eteensä, jotta jatkuvuus varmistuu. Toivottavasti meillä on tulevaisuudessa edustusjoukkueissa suurin osa seuran omalta pelaajapolulta tulleita pelaajia.

Tilanne on hyvä myös edustusjoukkueiden takana. Akatemiajoukkueet ovat hyviä paikkoja saada laadukasta valmennusta ja hyvätaisoisia pelejä.

Akatemiajoukkueille luodaan myös mahdollisuudet päästä pelaamaan korkeilla sarjatasoilla. Yhtenä osana tavoitteeseen kuuluu, että vanhimmat juniorit pelaisivat myös ikäluokkansa SM-sarjoissa.

Suunnitelmat on tehty, ja seuraavien kolmen kauden aikana on tarkoitus toteuttaa nämä suunnitelmat. Töitä on siis edessä pelaajilla, seuran työntekijöillä, hallituksella ja jäsenillä. Jäseniähän meillä riittää: seurassa oli huhtikuun alussa 1211 jäsentä!!!

Kiitos ihan kaikille seuran jäsenille ja salibandyväelle!!!
Mukavaa ja hikistä kesää!

Puheenjohtaja Jaakko Andersson

KMarket

KOTIVÄYLÄ

KCITYMARKET

JYVÄSKYLÄ PALOKKA

Liitä K-Plussakorttiisi sponsorikoodi ja kauppias tukee jokaisella ruokaostoksellasi O2-Jyväskylän seuratoimintaa.

Liitä koodi osoitteessa:
www.plussa.com/sponsorointi

Sponsorikoodi:

SP0802

Ampparien strategia 2022 – tavoitteena liigapaikat

Seuran hallitus ja edustusjoukkueiden väki kokoontuivat huhtikuun alussa Riihivuoreen linjaamaan seuran strategiaa seuraaviksi kolmeksi vuodeksi.

Teksti: O2-Jyväskylän hallitus

Kuvat: Esa Jokinen

Edellisen kolmen vuoden aikana ehti tapahtua paljon: miesten edustus nousi Divariin ja pelasi tänä keväänä ensimmäisen kerran pudotuspeleissä, naiset ensin säilyttivät paikkansa Liigassa, sitten putosivat ja nousivat tänä keväänä Liiga B:hen, perustettiin Akatemia, A-tytöt pääsivät SM-sarjaan, ja paljon, paljon muuta.

On luonnollista, että myös seuraavan kolmen vuoden aikana on tarkoitus jatkaa kehitystä. Niinpä edustusjoukkueiden osalta strategiaan kirjattiin kova, mutta johdonmukainen tavoite: miesten ja naisten liigapaikat vuoteen 2022 mennessä. Lisäksi tavoite on, että sekä A-pojat että A-tytöt pelaavat viimeistään tuolloin SM-sarjassa.

Naisten Akatemian tavoitteeksi linjattiin paikka Liiga B:ssä, ja miesten Akatemian tulisi pelata 2. divisioonassa.

Edustusurheilun toimintaa suunnittelemaan ja strategiaa toteuttamaan perustettiin erillinen edustusurheilun työryhmä, johon kuuluvat seuran toiminnanjohtaja Jani Saukko, valmennuspäällikkö Tuomas Pulkkinen, hallituksesta Jari-Arvi Mäkelä, Jouni Mutka ja Harri Pirinen sekä edustusjoukkueiden edustajia.

Edustusjoukkueiden päävalmentajien Seppo Pulkkinen ja Joonas Kaasalainen mietteitä joukkueiden tavoitteista sekä monesta muustakin asiasta pääset lukemaan seuraavalta sivulta alkaen.

Naisten ja miesten edustusjoukkueiden tavoite on pelata lähivuosina Suomen huipulla.

Pölhö ja tosipölhö!

Teksti: Harri Pirinen
Kuva: Harri Pirinen,
pelikuvat Esa Jokinen

Edustusjoukkueiden päävalmentajat Seppo Pulkkinen ja Joonas Kaasalainen valmentavat ensisijaisesti ihmistä, ja siinä ohessa myös pelaajia – hurtilla huumorilla.

Sama aaltopituus löytyy heti. Tai no, tarkemmin sanottuna ei sitä tarvitse edes etsiä; molemmat ovat jo valmiiksi täsmälleen samalla taajuudella.

Ikäerollakaan ei ole mitään merkitystä, kun Seppo Pulkkinen, 64, ja Joonas Kaasalainen, 31, alkavat höpöttää keskenään. Siinä jutellaan samalla värikkäästi ja analyttisesti salibandystä, urheilusta ylipäätään, valmentamisesta, oppimisesta, ihmisestä, ihmisyydestä – elämästä.

Ja vähän väliä nauretaan äänekkäästi.

Vähän kuin isä ja poika, joiden välillä vallitsee syvä luottamus ja kunnioitus. Erona on oikeastaan vain se, että O2-Jyväskylän edustusjoukkueiden päävalmentajilla Sepolla ja ”Kaasalla” on takanaan ”vasta” kymmenen vuoden yhteinen taival.

Kaasa kertoo, ettei unohda ensikohtaa-

mista ikinä. Syksyllä 2009 hän pelasi Happeen edustusjoukkueessa, kun Seppo tuli joukkueen päävalmentajaksi.

– Joukkue oli ollut noin kymmenen minuutin päässä vararikosta, ja liigapaikkaakin oli ollut uhattuna. Paikka oli kuitenkin saatu pelastettua, ja Seppo oli saatu päävalmentajaksi. Seppo tuli palaveriin ja aloitti sanomalla: Tilanne on katastrofaalinen! Siitä yhteinen taipaleemme lähti, Kaasa muistelee nauraen.

Sanoi Seppo toki tuolloin muitakin.

– Ilmoitin, että nyt on syytä lopettaa turha kitinä ja ruveta hommiin. Kysyin, ketkä ovat mukana talkoissa, ja pikku hiljaa käsiä alkoi nousta. Sitten alettiin tehdä, ja keksimme vaikka mitä juttuja. Silloin muun muassa luotiin Hirviteatteri, kun sanoin, että meidän pelit eivät ole pelkkää urheilua, vaan ne ovat teatteria!

Seppo kertoo.

– Muistutin ihmisiä, että asiat pitää tehdä itse, että joukkue olemme me. Ihmiset aina puhuvat, että seura tekee sitä tai tätä tai ei tee mitään. Ei teekään; tämä logo tässä rinnassa ei tee mitään. Ihmiset niitä asioita tekevät, ja ihmiset tekevät joukkueen ja seuran, Seppo huomauttaa Ampparilogoan osoittaen.

Tuosta palaverista alkoi taival, joka oli alkuun tuskainen, mutta huipentui keväällä 2014, kun Seppo ja Kaasa ja koko Happeen joukkue juhli Suomen mestaruutta.

– Sanoin monesti, että tämä tie vie Suomen mestaruuteen, mutta vain ajankohta on vähän epäselvä, Seppo kertoo.

Kaasa muistaa, että koko tuo aika tuntui enemmänkin hauskanpidolta.

– Jokainen teki jotakin, missä oli hyvä.

Jotkut tekivät ihan huvittomia videoita, jotkut kirjottivat matsiraportteja nettisivuille, joku touhusi jotain muuta. Mutta yhdessä tehtiin, ja hauskaa oli, Kaasa muistaa.

– Se oli sellaista positiivisen pöhhöilyn aikaa, Seppo kertoo.

Katseet kohti Salibandyliigaa

Ja mitenkö tämä tarina liittyy O2-Jyväskylään?

Siten, että kymmenen vuotta tuon ensikohtaamisen jälkeen Seppo ja Kaasa ovat Ampparien edustusjoukkueiden päävalmentajina. Seppo luotsaa naisia ensi kaudella Liiga B:ssä, Kaasa ottaa miesten Divarissa pelaavan miesten joukkueen vetovastuun.

Tilanteessa on sikäläkin yhtäläisyyksiä kymmenen vuoden takaiseen Happeeseen, että molemmat edustusjoukkueet ovat viime kausina kamppailleet rahapulan kanssa. Pelaajien kausimaksut ovat olleet sitä luokkaa, että moni on joutunut harkitsemaan vakavasti pelaamisen jatkamista.

Hankala taloustilanne taas juontuu monesta asiasta. Seuran pyhä periaate on ollut ja on yhä, että juniorien maksuilla ei tueta minkään yksittäisten joukkueiden pelaamista. Jokainen tietää myös, miten

hankala ympäristö Jyväskylä on urheiluseurojen varainkeruun kannalta: ympärillä on nähty isojen ja perinteikkäiden seurojen konkurssseja, ja jopa alueen urheilun lippulaiva, JYPin jääkiekon liigajoukkue, on tehnyt viime vuosina isoja tappioita.

”Liikuntapääkaupungin” urheilukentän monimuotoisuus kääntyy paradoksaalisesti alueen seuroja vastaan: tuen tarvitsijoita on niin paljon, että kaikille ei riitä tarpeeksi.

Mutta, kuten Happeessa vuonna 2019, myös O2-Jyväskylässä on tartuttu tuumasta toimeen. Jo ensi kaudeksi edarien taloutta saadaan pönkitettyä, ja keinojen suunnittelussa ja toteutuksessa Seppo ja Kaasa ovat olleet vahvasti mukana.

Huhtikuun alussa seurassa linjattiin myös tavoite, jonka mukaan vuonna 2022 meillä on joukkue niin miesten kuin naisten liigassa. Tätä tavoitetta kohti lähdetään Sepon ja Kaasan johdolla – nämä herrat tietävät, mitä liigassa olo vaatii ja tarkoittaa.

Kaasan mukaan tämä tavoite tuo lisää motivaatiota joukkueen tekemiseen.

– Tämä linjaus on taas yksi askel eteenpäin, joka tuo tavoitteellisuutta tekemiseen. Nyt on seuran ja joukkueen selkeä yhteinen tavoite, jota kohti lähdetään tekemään töitä, Kaasa sanoo.

Seppo taas on linjannut, että naiset haluavat Liigan pudotuspeleihin jo ensi keväänä. Tämä on mahdollista, sillä Liiga B:n kaksi parasta joukkuetta pääsee

kauden päätteeksi karsimaan Liiga A:n kahta heikointa vastaan pudotuspelipaikasta sekä paikasta Liiga A:ssa kaudeksi 2020–21.

– Tässä aukeaa nyt sellainen väylä, että olisi tyhmää, jos emme yrittäisi käyttää sitä. En tietenkään voi lupata, että pelaamme keväällä pudotuspelejä, mutta sen lupaan, että kaikkemme teemme, jotta näin tapahtuisi, hän vakuuttaa.

– On myös uskallettava unelmoida. Silloin on vaara, että unelmat totetutuvat. Happeessakin uskalsin unelmoida mestaruudesta, ja se tuli.

Hurtilla huumorilla, positiivisesti pöhhöillen

Mutta palataanpa tuohon jutun otsikkoon. Seppo mainitsi aiemmin, että Hapeen vuodet olivat positiivisen pöhhöilyn aikaa.

– Sellaista tämän touhun pitää ollakin. Tehdään hommia tosissaan, muttei vakavasti. Tällaisia pöhhöjäähän me ollaan molemmat! hän sanoo nyt.

Sepolla on kokemusta valmentamisesta jo 45 vuoden ajalta. Hänen valmennusuransa alkoi lentopallosta, Vaajakosken Terän pelaajavalmentajana vuonna 1974. Lentopallossa ura huipentui naisten maajoukkueeseen, jonka Seppo johdatti EM-kisoihin. Sittemmin lajiksi vaihtui salibandy. 2000-luvun alussa Seppo valmen-

Joonas Kaasalainen (vas.) peri miesten edustuksen valmennusvastuun joukkuetta seitsemän vuotta luotsanneelta Ilkka Peltoselta.

si Suolahden Urhoa nelosdivarissa. Reilun vuoden jälkeen Seppo pyydettiin naisten maajoukkueen päävalmentajaksi.

– Kysyin, että oletteko te siellä liitossa ihan järjissänne!

Muutama vuosi myöhemmin Seppo tiimeineen luotsasi Suomen naiset MM-hopealle. Vuonna 2014 oli sitten SM-kullan vuoro, ja seuraavat vuodet toivat vielä hopeaa ja pronssia.

Kaasa puolestaan on saavuttanut valmentajana muun muassa kaksi A-nuorten Suomen mestaruutta Happeessa. Hän sanoo suoraan, että Seppo on ollut hänelle valmentajana tärkeä oppi-isä.

– Olen nähnyt monia valmentajia, hyviä ja huonoja, ja imenyt näiltä vaikutteita. Sillä tavalla kehittyy oma tyyli valmentaa. Sepolta olen oppinut paljon hyviä juttuja ja arvoja. Tärkein on se, että pelaajat eivät ole vain pelaajia, vaan ihmisiä.

– Ei voi myöskään valmentaa hampaita kiristellen. Hurtti huumori on minulle luontainen tapa valmentaa. Joukkueessa on oltava sellaista positiivista sekoilua ja rentoa meininkiä. Mutta toki se pitää ymmärtää, milloin on tehtävä tosissaan hommia, Kaasa sanoo.

Nuoreksi valmentajaksi Kaasa on selvästi oivaltanut jotakin hyvin oleellista – Sepon isällisessä johdatuksessa.

– Moni luulee osaavansa valmentaa, kun tietää paljon taktiikoista. Mutta valmentaminen on paljon enemmän ihan kaikkea muuta. Ja jos luulee, että on hyvä

tai valmis valmentaja, kävelee heikoilla hangilla. Jotain minäkin tiedän, mutta oikeastaan minulla on tässä hommissa vain opittavaa, Kaasa miettii.

Seppo taas kokee, että alkaa olla pikku hiljaa, 45 vuoden jälkeen, jyvällä siitä, mitä valmentaminen on.

– Ja juuri se saa jatkamaan. Aina voi kehittyä. Ja uteliaisuutta pitää olla. Valmentaminen avartaa elämää, opettaa arvostamaan erilaisia ihmisiä. Joukkueessa on ihan sama, oletko herra vai narri, kaikki ovat samanarvoisia. Tämähän on touhuamista ihmisten kanssa ihmisten hyväksi, Seppo maalaillee.

Seppoa ja Kaasa potkii eteenpäin vahva intohimo, suorastaan palava liekki.

– Näin sen suuren potentiaalini, joka joukkueessa on. Siksi tähän tehtävään oli helppo lähteä. Itselläni on valtava halu kehittää itseäni, joukkuetta ja seuraa ja oppia lisää. Uteliaisuutta riittää, ja tämähän on intohimohommaa, Kaasa sanoo.

Seppo tietää tarkasti, mitä Kaasa tarkoittaa. Siksi hänellä onkin Kaasalle pieni – pilke silmäkulmassa annettu – varoituksen sana.

– Tämä on sitten elinikäinen kaku. Tästä ei pääse eroon!

– Ei vaan, on tosi kiva nähdä Kaasa koutsina. Hän on vielä oppipoika, mutta hänellä on positiivinen ja tinkimätön asenne. Siksi hänestä tulee vielä todella hyvä koutsi, Seppo tietää.

Ja ehkä jonain päivänä se tosipöhlö.

MIESTEN SOPIMUKSET

Miesten edustusjoukkueen sopimustilanne kaudelle 2019–20 (tilanne 18.4.)

Maalivahdit:
Henri Tikkanen
Tommi Kauppinen

Puolustajat:
Markus Manninen
Karel Joutsimäki
Vesa Sivula

Hyökkääjät:
Joni Lempinen
Iiro Kinnunen
Iiro Pieviläinen
Kaarlo Mahlberg
Alvar Mahlberg
Joel Wenning
Lari Mäkelä
Niklas Pulli

Ja jossain päivänä
**HUOMAAT
 UNOHTANEESI
 TUPAKAN.**

OLISIKO NYT AIKA?

Tarjoamme sinulle uuden tavan lopettaa tupakoinnin – ilman nikotiinia!

Älä siirry muihin tupakka- ja nikotiinivalmisteisiin, vaan lopeta kerralla.

Käy lataamassa tupakoinnin vieroitusopas sivuiltamme www.acetium.fi
 Saat hyviä vinkkejä lopetuksen avuksi.

Acetium® on Suomessa kehitetty ja valmistettu avainlipputuote. Miellyttävän makuinen tabletti imeskellään aina tupakoidessa.

Acetium® sitoo savusta haitallista asetaldehydiä ja tupakka ei enää maistu samalta, nautinto vähenee. Tupakoinnin lopetus helpottuu luonnollisen mekanismin kautta.

www.acetium.fi

8.6.

HEDBERG ENTERTAINMENT ESITTÄÄ

PULLUKKA RUN

SAMI HEDBERG SHOW

Naurettavan hauskat
viihdeillat Paviljongissa

22.11.

lippu.fi

Ilo ja joukkuehenki D2-poikien teemat

D2-pojat on toukokuussa 2018 perustettu joukkue, joka koostuu lähinnä vuonna 2006 syntyneistä pojista. Mukana joukkueessa on myös muutama vuonna 2008, 2007 ja 2005 syntynyt poika.

Iso osa pojista tulee Tikkakosken alueelta ja tarina joukkueen takaa löytyykin tuolta seudulta. Tikkakosken pojat ovat pelanneet jo vuoden 2013 syksystä joukkueen vastuuvallmentajan Mikko Pirttimäen valmennettavana Tikkakosken Pallon padoissa. Viimeisinä vuosina puitteet Tikkakoskella alkoivat kuitenkin käydä liian pieniksi, ja Mikko ryhtyi etsiskelemään muita vaihtoehtoja poikien hyvin alkaneen harrastuksen jatkumiseksi.

Pohdinnat eivät kovin kauan vieneet, ja uudeksi seuraksi valikoitui luontevasti O2- Jyväskylä. Mikko Pirttimäki sanookin seurasta näin:

– O2-Jyväskylä toivotti meidät avosylin tervetulleeksi avoimella ja raikkaalla tavalla, heti ensimmäisestä kontaktissa lähtien. Seuran hengestä huokuu hyvä tekemisen meininki sekä eteenpäin menevä voima.

Nopeasti Tikkakosken poikien seuraksi uuteen O2- Jyväskylän D2 joukkueeseen

löytyi innokkaita ja taitavia pelaajia muualtakin Jyväskylän seudulta, sekä toiseksi valmentajaksi Tomi Kinnunen.

Kauden 2018-2019 joukkue on käyttänyt tehokkaasti ryhmäytymiseen sekä salibandykentän sisä- että ulkopuolella. Tapahtumien määrä kauden aikana on ollut hyvin kattava; on ollut harjoituspelejä, harjoitusturnauksia, pelejä sekä salibandyliiton Sisä-Suomen aluesarjassa että Zone-Liigassa, ryhmäytymisviikonloppu ja turnausreissuja hotelliyöpymiseen. Näiden lisäksi harjoitukset ovat pyörineet läpi kauden kolme kertaa viikossa sisältäen lajiharjoittelun lisäksi myös erilaisia oheisharjoitteita.

Pelireissuista yhtenä nostona varmasti mieleenpainuvien on ollut tammikuun alussa pelattu Helsinki Floorball Cup, josta pojat nappasivat D2-poikien ylempään haastajasarjan voiton kaadettuaan finaalissa latvialaisen FBK Valmieran numeroin 6-5. Suurella ilolla pojat toivat voittopokaalin Jyväskylään!

Vaikka kausi onkin virallisten sarjojen osalta taputeltu päätökseen tältä erää, ei vauhti joukkueella tunnu hiipuvan keväälläkään. Tiedossa on vielä pelejä seu-

ran omassa Talent Cupissa, Vierumäellä ja Tallink Floorball Tournamentissa, sekä kauden päätöstapahtuma Peurungassa ruokailen, keilaillen ja uiden, unohtamatta tietenkään salibandyn pelaamista.

Ensi kaudelle joukkueetta on tarkoitus kasvattaa mahdollisuuksien mukaan kahteen ryhmään, ja uusien innokkaiden pelaajien haku onkin jo hyvässä vauhdissa. Kausi 2019-2020 tuo siis tullessaan uusien tuulien lisäksi myös tällä kaudella jo tutuksi tullutta vauhdikasta menoa ympäri Suomea ja hienon joukkuehengen ylläpitämistä mukavilla oheistapahtumilla.

Joukkueenjohtaja Riikka Valkonen onkin tuonut omalla erityisosaamisellaan paljon oheistoimintaa niin pelaajille kuin koko ryhmälle. Valmentajien sekä joukkueenjohdon yhteisenä ja tärkeimpänä arvona onkin pelaajien ilo sekä viihtyvyys joukkueen tapahtumissa.

Nähtäväksi jää, kuinka paljon tämä nuori ja innokas joukkue malttaa viettää kesälomaa ilman salibandymailaan koskemista. Ensi kautta odotamme jo koko porukan osalta innolla!

Kuva: Mikko Pirttimäki

Kuva: Esa Jokinen

Ensimmäinen tavoite saavutettu!

Naisten edustus, eli tutummin Muiyat, asetti kaudelle 2018-2019 yhden selkeän tavoitteen: nousun uudistuvaan liigaan, eli uuteen B-liigaan.

Kokeneen konkarivalmentajan Seppo Pulkkinen johtama valmennus keräsi viime keväänä huimasta 50 tytön ja naisen porukasta tiimin, jolla tavoitetta lähdettiin valloittamaan. Kuten syksyllä ja kauden aikana kävi ilmi, oli joukkue energinen sekoitus kokemusta, nuoruutta, rutiinia ja innokkuutta. Syksyllä haluttiin haastaa tosissaan myös viime kauden Suomen mestari SB Pro Suomen Cupissa, mutta siihen eivät rahkeet vielä riittäneet.

Naisten 1. divisioona oli uudistuneelle joukkueelle osittain jopa ”pelataan nyt nää” -pakkopullaa, mikä näkyi kauden aikana joissakin peleissä alisuoriutumisenä. Joukkueessa on äärimmäisen kovista kilpailutilanteista nauttivia pelaajia, joiden tunnetason syttymiseen tarvitaan enemmän kuin pieni haaste.

Muiyen syksy oli suoritusllesisesti jopa tasaisempi kuin kevät, jolloin muutamista

pisteitä pidettiin kiinni vain maalin erolla. Kapteenisto ja valmennus olivat kuitenkin tyytyväisiä monipuolisiin kokemuksiin, joita kauden aikana yhdessä saatiin. Välillä vietiin koko peli johtoasemassa maaliin, toisissa peleissä nostettiin tasoa viimeisillä tärkeillä minuuteilla ja vietiin pisteet vastustajien nokan alta ja toisinaan voitettiin sillä nihkeällä yhdellä maalilla.

Toki myös ne muutammat tappiot ovat joukkueelle sisua kasvattavia kokemuksia. Kaiken kaikkiaan hitsauduimme mukavasti yhtenäiseksi joukkueeksi.

Kauden aikana näimme Suomea Rovaniemeltä Turkuun. Istuimme lukemattomia tunteja bussissa, palasimme Jyväskylään pelireissulta joskus vasta maanantain puolella. Rakkautta lajiin tämä todella vaatii. Sitä joukkue on osoittanut, kun maanantaiaamuna on rämmitty muutama tunnin unilla töihin ja kouluun.

Kyllä siinä myös joukkuehenkeä kysytään, kun Turun-reissulla bussi hajoaa Jämsään ja tilalle tulee 16-paikkainen pieniä lapsia kuljettava pikkubussi. Sillit

suolassa oli päivän teema, ja varsinkin valmennuksen Seppo ja Jaakko tuntuivat nauttivan reissusta. Hyvällä huumorilla selviytyy monesta!

Ensimmäinen välitavoite on saavutettu, ja seuraava tavoite, naisten A-liiga on askeleen lähempänä.

Naiset kiittävät kaudesta kaikkia yhteistyökumppaneita, yleisöä ja vastustajia. Pysykäähän mukana Muiyen matkassa myös tulevalla kaudella!

Terveisin, Muiyen kapteenit Silja, Iina ja Milja.

BUUGIN LOUNAS & SALIBANDY

Salibandyvuoro + lounas

10€

Kello 11:00-12:00
Tiistaisin ja torstaisin
Kesä-, heinä- ja elokuussa

Ilmoittautuminen ja lisätietoja:
buuginlounassalibandy.nimenhuuto.com

KESÄ-AMPPARILIIGA 2019 ALKAA TOUKOKUUSSA

Mankolassa

Maanantai klo 16:30 - 17:30 (09-10 synt.)

Maanantai klo 17:30 - 18:30 (11-12 synt.)

Vaajakoskella

Tiistai klo 16:00 - 17:00 (09-10 synt.)

Tiistai klo 17:00 - 18:00 (11-12 synt.)

Kuokkalassa

Keskiviikko klo 16:30 - 17:30 (09-10 synt.)

Keskiviikko klo 17:30 - 18:30 (11-12 synt.)

Keljonkankaalla

Torstai klo 16:30 - 17:30 (09-10 synt.)

Torstai klo 17:30 - 18:30 (11-12 synt.)

Ilmoittaudu
www.o2-jkl.fi - amppariliiga
jani.saukko@o2-jkl.fi / 040 966 3902

2009-2012 syntyneille
Kausimaksu 50€
+20€ jäsenmaksu kaudelle 2019-2020
Lopputurnaus elokuussa

Kuva: Juhana Koskelo

Omatoimista treenaamista Ampparipesässä

Seuran jäsenillä on ollut mahdollisuus harjoitella Ampparipesässä omatoimisesti aina, kun kentälle ei ole ollut varattua vuoroa. Arkisin vakiovuorot ovat alkaneet kello 16.30, ja osa junioreista onkin tullut suoraan koulusta treenaamaan Ampparipesään. Viikonloppuisin seuran jäsenet ovat voineet käydä treenaamassa ennen tai jälkeen turnausten.

Lari Mäkelä

Yksi eniten Ampparipesässä omatoimisesti harjoittelevista on miesten edustusjoukkueen Lari Mäkelä, 18.

Lari treenaa 2-3 kertaa viikossa omatoimisesti Ampparipesässä. Lari pitää oman kehityksen kannalta tosi tärkeänä sitä, että seuralla on paikka, missä pystyy oma-

toimisesti harjoittelemaan. Aikaisemmin Lari laukonut paljon kotona pihamaaliin. Ampparipesässä pystyy laukomaan eri paikoista ja eri tyyleillä. Ja tietysti sisätiloissa ja oikealla pelialustalla.

Janne Turtiainen

Janne pelaa C-pojissa maalivahtina ja käy omien treenien lisäksi pelikavereiden kanssa omatoimisesti treenaamassa Ampparipesässä. Janne videokuvaa GoPro-kameralla omaa torjuntatyöskentelyään, jotta voi analysoida sitä myöhemmin. Janne totesikin, että ei omissa treeneissä tule sellaisia laukauksia kuin Larilta.

Kaudelle 2019-20 seura ostaa oheisharjoitteluvälineistöä Ampparipesään kaikkien seuran jäsenten käytettäväksi.

Ostoslistalla on mm. syöttöseiniä, tarkkuustauluja, mailatekniikkavarusteita, maalivahtipressu ja tutka.

Ensimmäisen talven aikana käyntiker-toja Ampparipesässä on ollut yhteensä noin 35 000! Arki-iltaisin Ampparipesässä ovat harjoitelleet seuran aikuisten ja junioreiden kilpajoukkueet. Viikonloppuisin on pelattu mm. A-tyttöjen SM-sarjaa, B-poikien playoff-karsintaa, junioriturnauksia, Amppariliigan turnaus, Hirviliigaa sekä miesten ja naisten 2.-5. divisioonan pelejä.

Kenttää vuokrataan ulkopuolisille esim. yritysten tyky-päiviin, ja myös muutamia vakiovuoroja on tarjolla.

Jos kiinnostuit, ota yhteyttä: jani.saukko@o2-jkl.fi.

KUN LAPSI TREENAA - TREENAA SINÄKIN!

ÄLÄ ODOTA JA TURHAUDU!
TARJOAMME BUUGILLA TREENAAVIEN
LASTEN JA NUORTEN VANHEMMILLE SEKÄ
LÄHISUKULAISILLE HOUKUTTELEVAN

10X TREENIKORTIN HINTAAN

70€

(OVH. 95€ - SÄÄSTÄT 25€)

KÄYTÄ AIKASI ITSEESI JA KUNTOILUUN
SAMALLA, KUN ODOTAT LASTA HARKOISTA!

TERVETULOA TREENAAMAAN!

TARJOUS VOIMASSA 31.5.2019 ASTI.

Buugi

LIIKUNTA- JA
HYVINVOINTIKESKUS

10X KORTILLA PÄÄSET:

- KUNTOSALILLE
- RYHMÄLIIKUNTAAN mm:
 - JOOGA
 - CYCLING
 - BODYPUMP
 - CIRCUIT TRAINING - KIERTOHarjoittelu
 - TANSSITUNNIT

KORTTIVARAUKSET JA -TIEDUSTELUT
TEEMU.MANNINEN@BUUGI.FI TAI
ASIAKASPALVELUSTAMME 050-5455 374

Kuva: Esa Jokinen

Tavoite saavutettu – nyt katse eteenpäin

Kaudella 2018–19 miesten edustusjoukkueen tavoite oli pudotuspelit. Runkosarjassa sijoituimme sijalle kuusi, joten tavoite saavutettiin. Tavoitteen saavuttaminen vaatii aina melko kokonaisvaltaista onnistumista, joten siihen nojaten kauden voi katsoa onnistuneeksi.

Yksinkertaisesti katsottuna tavoite mitataan voittojen määrässä. Voittojen saavuttaminen on monen muuttujan summa, eikä ole olemassa yhtä vastausta siihen, kuinka voitot joukkueelle ansaitaan. Päämuuttujat ovat joukkueiden välillä samat, mutta niiden painoarvot vaihtelevat. Itselleni nämä päämuuttujat ovat pelaajat, taktiikka ja joukkueen yhteishenki. Karkeasti sanottuna voittojen määrä riippuu siitä, kuinka hyvällä tasolla edellä mainitut muuttujat ovat.

Kahden Divarissa pelatun kauden jälkeen voi todeta, että pelaajien henkilökohtaisesta taitotasosta Äyien tekeminen ei ole jäänyt kiinni. Viime kaudella joukkueesta löytyi sarjan kärkipelaajia Iiro Kinnusen ja Kaarlo Mahlbergin johdolla. Lisäksi löytyi pelaajia, jotka pystyivät nostamaan omaa tasoaan kauden aikana; esimerkiksi Joonas Lundell ja Niklas Pulli nousivat viime kaudella uudelle tasolle.

Kaudesta jäi mieleen myös junnujen esiintulo, kun Lari Mäkelä ja Matti Minkkinen lunastivat pelipaikat joukkueesta. Koko-

naisuutena jokainen edustusjoukkueen pelaaja osoitti viimeistään viime kaudella sen, että jokainen pystyy olemaan osa voittavaa pääsarjatason joukkuetta.

Alemmilla sarjatasoilla on mahdollista pärjätä pelkästään sillä, että joukkueessa on sarjan taitavimmat pelaajat, mutta pääsarjatasolla (Liiga/Divari) ei voi luottaa pelkästään pelaajien taitotasoon.

Pelitaktisella puolella viime kaudella onnistuttiin kiitettävästi. Yhdellä kaudella aika on rajallinen, ja valmennus onnistui kehittämään peliä pelin ehdoilla. Ei yritetty tehdä kaikkea väkisin. Taktiikkaa lähdettiin kehittämään puolustuspuolelta, jonka jälkeen tulivat karvaus ja pelinkääntö. Loppukaudesta siirryttiin hyökkäyspuolelle pelaamiseen, mutta isossa kuvassa puolustuspeli ja pelinkäännöt olivat ne osa-alueet, joilla tavoite saavutettiin.

Kolmantena tullaan joukkuehenkeen. ”Henki” saattaa olla aliarvostetuin, mutta mielestäni tärkein päämuuttujista. Toivon olevani väärässä, kun sanon, että joukkuehengen vaikutusta tavoitteen saavuttamiseen ei aina täysin ymmärretä. Mielestäni pelaajissa ja taktiikassa pystyy antamaan vastustajalle tasoitusta, jos joukkueessa vallitsee hyvä kemia.

Päämuuttujista joukkuehengen arviointi

on kuitenkin vaikeinta. Uskallan joukkueen puolesta sanoa, että viime kaudella onnistuttiin ihan ok. Ainakin yksittäisistä peleistä saatiin hyvää palautetta joukkuehengen suhteen, ja siitä kiitos kuuluu koko joukkueelle ja ennen kaikkea valmennukselle.

Valmennus on suuressa roolissa, jotta tavoite voidaan joukkueena saavuttaa. Suuri kiitos viime kaudesta kuuluu päävalmentajalle Ilkka Peltoselle. Ilkka sai joukkueesta irti sen potentiaalin, minkä me pelaajat pystyimme tarjoamaan.

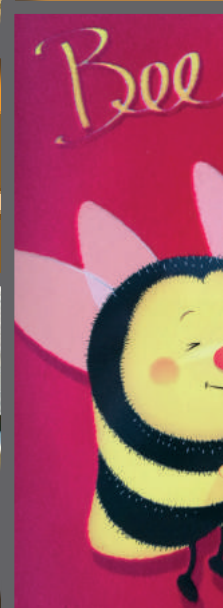
Samalla päättyi Ilkan pitkä päävalmentajaura Amppareiden edarissa. Ilkan sitoutuminen joukkueeseen on ollut poikkeuksellista, ja on vaikea kuvitella, kuinka sitä voisi tehdä paremmin. Ilkan ja joukkueen tie Divariin ei ollut ehkä helpoin, mutta en muista, että Ilkka oli koskaan epäillyt divarinousua. Töitä tehtiin niin kauan, että nousu Divariin saavutettiin.

Samalla asenteella kohti uusia tavoitteita. Kiitos Ilkka!

Terveisin,
Edarin Äyien kapteeni
Joni Lempinen #5

AMPPI KAUSI 2018

ARIEN -19 KUVINA

Vime kuusi päättyi O2-työväylän rahalle vaikavaan pettymykseen. Uusi kuusi alkaa torstaina mielenkiintoisella ja hieman erikoisella kohtauksella oman seuran Akatemian vastaan.

O2:n avausvastustajaksi kaukaloon hyppää O2

Salibandy: Kaksi saman seuran joukkuetta samassa sarjassa on erikoista, mutta samanlaisia tilanteita on ollut aiemminkin.

Talent Cup kasvaa yhä – mukana jo reilusti yli 1000 pelaajaa

O2-Jyväskylän järjestämä Talent Cup -juniorisalibandyturnaus pelataan tänä keväänä viidettä kertaa. Alkujaan Talent Cup pelattiin 3 vs. 3 salibandyn pienpelimuodolla, mutta vuodesta 2017 lähtien on pelattu viidellä kenttäpelaajalla.

Viiden vuoden historiansa aikana turnaus vaikuttaa nyt löytäneen paikkansa kevätturnausten joukossa.

”Oikeeta peliä”

Talent Cup profiloitiin alun perin 3 vs. 3 pienpeliturnaukseksi, jossa haluttiin tuoda yksilöiden henkilökohtaisia taitoja vahvasti esille. Hashtag TalentMatters lanseerattiin heti ensimmäiseen turnaukseen. Voittajajoukkueiden lisäksi turnauksessa palkittiin eniten maaleja tehneet pelaajat Talent Cup -pelaajapalkinnolla.

Turnauksen pilottivuonna siihen osallistui 34 joukkuetta yhteensä kuudessa eri sarjassa. Turnauksen pelimuoto keräsi kiitosta, mutta osa kaipasi niin sanotusti

”oikeaa peliä”. Turnauksen toinen vuosi oli tuskainen, ja koko turnaus meinattiin joutua perumaan. Mukaan saatiin vain 13 joukkuetta, ja Talent Cup -mestaruudesta pelattiin vain kahdessa sarjassa.

Kahden vuoden pienpelikokeilun jälkeen turnaus muutettiin 5 vs. 5 pelimuotoon, mikä tuotti heti suuremman osallistujamäärän. Joukkumäärä nousi 13:sta joukkueesta 40:een, ja turnauksessa pelasi taas joukkueita D-juniorista G-junioriin saakka. Suunta oli selvä, ja paluuta ei enää ollut.

Seuraavana vuonna joukkueita osallistui jo 76 ja pelejä pelattiin neljällä eri hallilla ympäri Jyväskylää. Neljässä vuodessa turnaus kasvoi pienestä yhdessä salissa pelatusta turnauksesta ympäri Jyväskylää pelattavaksi suurturnaukseksi.

Suuren urheilujuhlan tuntua Graniitissa

Mikäli kaipaat päivääsi piristystä, niin sitä on varmasti saatavilla Talent Cupin aikaan Kuokkalan Graniitissa. Graniitissa pelataan neljällä kentällä F-junioreiden ja G-junioreiden sarjoja. Graniitti onkin Talent Cupin päivinä yhtä hallittua kaaosta. Pelikentällä nuoret energiapakkaukset nauttivat pelaamisesta viimeistä vaihtoa myöden ja onnistumisista iloitaan kuin Timo Jutila vuonna 1995 konsanaan.

Graniitin lisäksi otteluita pelataan Palokassa koulukeskuksella ja liikuntahallissa sekä Killerillä Ampparipesässä ja Buugin kentällä.

Tämän vuoden Talent Cup -turnaukseen on ilmoittautunut jälleen lähes 80 joukkuetta, mikä tarkoittaa reilusti yli tuhatta pelaajaa. Näin suuren turnauksen järjestäminen vaatii suurta määrää talkootyöläisiä toimitsemaan, tuomarimaan, kahvinkeitäviksi, makkapalan leipojiksi, pelikenttien rakentajiksi ja muihin mitä monimuotoisimpiin tehtäviin.

Talent Cupista on kasvanut seuran yhteinen ponnistus keväällä, mikä tuo esiin yhdessä tekemisen voimaa. Nykymuotoisena Talent Cup on profiloitunut Keski-Suomen joukkueiden päätöturnaukseksi, johon osallistuu joukkueita myös muualta Suomesta. Turnaus tuo yhteen tänä vuonna joukkueita muun muassa Joensuusta, Maskusta ja Oulunsalosta saakka.

Perhesählystä se alkaa!

Perhesähly on kasvattanut suosiotaan kovasti, ja kaudella 2018-19 mukana oli jo 30 perhettä. Perhesählyssä suurin osa ajasta harjoitellaan oman tutun ja turvallisen vanhemman kanssa, minkä ansiosta salibandyharrastamisen pystyy aloittamaan entistä nuorempana.

Perhesähly aloitetaan alkuleikillä, jonka jälkeen siirrytään rastipisteille harjoittelemaan oman vanhemman kanssa. Rastipisteillä on ollut esimerkiksi syöttelyä, laukaisua, tötsien pujottelua, ilmapallon pomputtelua, tutkaan laukomista, seikkailurataa, jalkapallon potkimista jne. Aina ennen siirtymistä seuraavalle pisteelle ollaan leikitty yhdessä erilaisia hippoja, seuraa johtajaa, eläinten matkimista ja paljon muita leikkejä.

Perhesählyssä juniorin mukana on tree-

naamassa ja pelaamassa 1-2 aikuista tai vähintään 12-vuotias sisarus. Nuorimpien kahdessa ryhmässä treenasivat 2-4-vuotiaat ja toisessa ryhmässä 4-7-vuotiaat. Ryhmät harjoittelivat Palokassa, Keljonkankaalla ja Kuokkalassa.

Seuran nuorin jäsen Miro Saukko tuli mukaan Perhesählyyn 1 vuoden ja 9 kuukauden iässä. Luonteeltaan vilkas poika pärjäsi alusta lähtien hyvin rastipisteillä oman vanhemman kanssa, mutta yhteisissä leikeissä oli vaikeuksia kauden alussa. Kauden aikana leikit alkoivat myös onnistua, ja Miro halusikin lähes aina olla hippaleikeissä hippana. Loppuhuuto "AMPPARIT PISTÄÄ" oli Miron suosikki, kun sen jälkeen pääsi pistämään sormella vanhempia ja pelikavereita.

Teksti: Jani Saukko

Kuvat: Juhana Koskelo
ja Henna Saukko

LKV SAVOLIN

HIT
MIX
JYVÄSKYLÄ 88,0 MHz

Edelleen edellä

Naisten kakkosjoukkue saavutti tavoitteensa – ja ennen kaikkea piti hauskaa!

Uudelle kaudelle suunnattiin nousuhuimuissa, sillä joukkue tuuletti nousua 1. divisioonaan kauden 2017-2018 lopussa. Seura halusi panostaa kahdella tavoitteellisella, junioreiden kehittymistä tukevalla joukkueella divariin, jolloin N2 lähti tavoittelemaan kolmosdivarin dominointia yksimielisesti valittujen kapteeniemme Metun, Anskun ja Idan johdolla.

Vielki samoil pelikentillä mukana sama jengi

Pelaajistossa tapahtui jonkin verran muutoksia kauden vaihtuessa. Joukkueen runko kuitenkin säilyi, samoin kuin hyvä ja rento meininki. Massiivisten try-outtien ja skouttauksen seurauksena joukkue täydentyi entistäkin laadukkaammalla pelaajamateriaalilla. Heti ylivoimaisen

taidotason jälkeen toiseksi tärkeimpänä kriteerinä nousi sopivuus porukkaan, ja hyvin sekin tuntui toteutuvan. Kauden aloittajaisissa päästiin esittelemään uudet supersankarit, ja viimeistään siinä vaiheessa tuli selväksi, että tämä joukkue tulee olemaan hyvin vaikea voittoa.

Kesällä huippuunsa treenatut kuviot päästiin esittelemään isolle yleisölle Uuraisilla sarjan käynnistäneissä derbyissä. Jännitystä oli ilmassa, mutta sarja polkaistiin käyntiin kahdella hienolla voitolla. Väkevän hyökkäyksen lisäksi alakerrassa pommeja tarjoi Paula Ä:n ja Leenun johdolla. Erityismaininnan saa tehokaksikko Tiia ja Linda, joka lunasti lupauksensa pistedominoinnista ja pikakiituruudesta (yhdistä oikea nimi ja kuvaus).

Eniten aikaa tuli Jyväskylän ikimuistoisten hallien lisäksi vietettyä Tampereella. Siellä opittiin, että maalia ei kannata

tehdä, jos ei ole tarkistanut löytyvänsä pöytäkirjasta oikealla numerolla. Toisaalta opittiin myös, että aina sekään ei ole niin vakavaa, vaikka näin pääsisi käymään. Manna sai hienosta maalista palkinnoksi merenneitolegon (lainaksi).

Pelipaikasta riippumatta kannustus oli kunnossa, kuten sarjajohtajalla pitääkin olla. Eniten katsojia ilahdutti Nipan akrobaattinen venyminen omalla maalilla, Henun ilmiömäiset lätyt takatolpalle sekä Tiian vastustamattomat lämärit.

Ollaan edelleen edellä, ollaan edelleen edellä...

Turnausten välissä tärkeimpinä tavoitteina oli treenata ja toisaalta pitää itsensä pelikunnossa. Kovakuntoisimmat ottivat alkulämpät hiihtämällä Iipun ja Lauran

johdolla. Reeneihin saatiin kauden aikana vaihteleva määrä porukkaa, mutta onneksi määrää saatiin kätevästi täydennettyä meidän ihanilla treenareilla.

Maalintekoa hankaloitti kivenkovan Riikan lisäksi muun muassa Ilkka. Näiden maalintekotreeneiden jälkeen maalinteko olikin itse peleissä jopa helppoa. Torstai osoittautui meille treenipäivänä huonoksi: torstai-illat tarjoilivat meille kaikkea nilkan nyrjähdyksistä hampaan halkeamiin. Tästä oppineena pyrittiin pitämään mukana kylmäpusseja, kainalosauvoja sekä pyörätuolia.

Sattumusten sarjaa jatkettiin Buugilla itse järjestetyssä pikkujouluturnauksessa. Kun kaikille oli selvää, millä kentällä pelataan, päästiin astumaan kaukaloon. Pelikin saatiin aloitettua – heti kun kymmenen litraa vastustajan urheilujuomaa oli siivottu kentältä. Yhteisapelillä saatiin toimimaan niin toimitsijavuorot kuin kentän moppauskin. Tässä turnauksessa myös yksi epävirallinen tavoite toteutui: peli saatiin poikki 12 maalin erolla.

Iltaa jatkettiin noutoruudalla ja hauskanpidolla Riikan järjestämissä huippupuitteissa. Sauna- ja allasosasto täyttyi iloisesta väestä. Myöhemmin testattiin sokkona piirtämistä ja sähköisten sanojen selittämistä. Loppuillasta valloitettiin (perinteisesti) Revon pöydät ja jaettiin mitalit Katille ja Paula P:lle esimerkillisistä suorituksista.

Kauden aikana tuomareiden toimintaa ihmeteltiin useammassakin pelissä, eikä vähiten syyskauden päättävissä peleissä, Juulin lempipelipaikalla Ylöjärvellä. Vastustaja pääsi useammin kuin kerran yrittämään rangaistuslaukausta erinäisten tilanteiden seurauksena. Myös polvella (pallaa) pelaaminen oli ilmeisesti kiellettyä.

Tällä kertaa päästiin myös ensimmäistä kertaa kunnolla jännittämään, kun naisten avausmaalit saatiin odotella 35. minuutille. Lopulta meitä ei kaadettu sumpulla eikä tuomaripelillä, ja Ylöjärvetäkin poistuttiin ylinopeussakkojen kera voittamattomina.

Rullaan edelleen edellä, ei ne saa vielkää mua kiinni

Vuosi alkoi varsin lupaavasti muutamalla voitolla ja pistetehtailulla. Maiju vakuutti uudella pelipaikallaan loistavana kahden suunnan sentterinä, mutta tukka auki häntä ei saatu vielä kukaan pelaamaan.

Mutta sitten tuli helmikuu... Tai no tammikuun loppu, joka toi tahrat muuten turhankin täydellisiin tilastoihin. Valmistautuminen, taktiikka sekä liikunnan Riemu vei sillä kertaa pisteet Seminaarinmäelle. Edes isolla rahalla hankittu valmentajamme Ida ei siivittänyt ampparinaisia voiton tielle. Loukkaantumisiltaan ei päästy loppupalvesta välttymään, kun paikkailtavina olivat olkapäät, silmät ja taas kerran nilkat.

Toinen tappio koettiin tehottomal-

la esityksellä Steelersiä vastaan, kunnes maaliskuu palautti meidät voittokantaan. Onneksi pian päästiin kokemaan myös tähtiheitkiä, kun kauden toiseksi viimeisillä peleillä nautittiin konkarimme Markun kaikkien aikojen ensimmäisestä sarjapeleimaalista. Maalia olikin odoteltu, mutta syystä: Markku oli ilmeisesti päättänyt, että maalin voi tehdä vaan, jos sen tekee tyylillä.

Viimeiseen turnaukseen lähdettiin sairastumisten seurauksena tasan kahdella kentällisellä. Tavoite oli selkeä: koko kauden maaliero haluttiin kolminumeroiseksi, kun se ennen viimeistä turnausta oli +92. Esimerkillisesti kapteenisto otti roolia viimeisessä turnauksessa: Ansku teki ekassa pelissä kolme maalia ja Metu komppasi toisessa painamalla puhtaan hatullisen kolmeen minuuttiin.

...Ollaan edelleen edellä, eikä paalupaikalta lähdetä

Loistava kausi päättyi suihkuun, kuohuvaan ja onnellisiin kasvoihin tuloksena

maaliero +104! Taskussa oli selkeitä voittoja, pari tiukempaa peliä, pari tilastotappiota, pistepörssien täydellinen dominointi ja tietenkin kauden sykkähtävimmät urheiluhetket. Harmittavasti jäähytilaston kärkeen ei päästy, vaikka Ida sitä kovasti yrittikin joka kerta pelille päästyään. Erityismaininta hybridipeleillemme Paula Ä:lle torjuntatilaston voitosta. Paulaa voi kutsua maalivahdiksi, hyökkääjäksi ja pakiksi.

Ensi kaudella jatketaan dominointia ennennäkemättömällä taituruudella 2. divisioonassa. Sarjajärjestelmän uudistuessa käytännön järjestelyt kakkosdivarin osalta ovat vielä jonkin verran auki, mutta ei hätää; me ollaan jo valmiina.

Mitä titteleihin tulee, sano Keski-Suomen kreiviks!

Fiittaamassa ainakin Maikki, Kiviset, reenarit, kertsit, GM Sanna, Jere. Kiitos.

Akatemian nuorilla miehillä oppivuosi

Nousujuhlien riemun merkeissä päättyneet kausi 2017-2018 ei ollut vielä kovin kaukaista historiaa katseiden kääntyttyä jo niin monella tavalla uudenlaisen kauden. Edessä olisi valtaosalle joukkueen pelaajista jotain hyvin uutta ja ihmeellistä, nimittäin kausi täynnä yksittäisiä salibandyotteluita.

Akatemian miesten osasto lähtisi alustavasti tutkimaan 2. divisioonan haasteita A-poikien tähdätessä A-junioreiden valtakunnallisen 1. divisioonan karsintoihin. Sapluuna oli viimeistäänkin kesän aikana selviytynyt siihen malliin, että miesten sarjassa nähtäisiin taas edelliskauden tapaan rutkasti junioripelaajia, mutta farmisopimuksen myötä myös jokunen miesten Edarin soturi.

Ajoittain hyvinkin hikinen kesätreeni tähtäsi junioreiden osalta vain valtakunnallisessa Divarissa pelaamiseen. Miesten tähtäimenä puolestaan oli olla mahdollisimman valmiina ja kovassa kunnossa uuden sarjaportaan haasteita silmälläpitäen.

Tavoitteet olivat kaikille päivänselvät, ja hommia tehtiin kovalla asenteella tavoitteet kirkkaana mielessä. Kyytiä rei-

käpallon ohella saivat niin Laajavuoren hissikuilu, Kampuksen urheilukenttä kuin punttisalin raskas rautakin. Ja kun elokuun viimeinen viikonloppu ja A-junnujen divarikarsinnat vihdoin koittivat, kaikki oli valmista. Kausi oli viimeinkin alkanut ja oli aika ulosmitata kesällä tehty työ.

Karsintaturnaus kotoisessa Jyväskylässä sujui odotusten mukaisesti ja Divaripaikka oli plakkarissa jo ensimmäisen karsintapäivän jälkeen. Varsinaisen sarjan alku olikin sitten kokonaan toinen juttu. Alku-kausiksi osoittautui haastavaksi niin poikien kuin miestenkin rintamalla, eikä rutiinin puute yksittäisistä otteluista voinut olla näkymättä.

Voitoilla ei syyskauden aikana juuri mässäily, mutta joukkueen uskoa omaan tekemiseen synkkänä aikana ei voi olla ihailematta. Yksikään pää ei painunut rintaan, vaan jokainen pelaaja oli yhä täysillä mukana taistelussa sarjasijoituksista.

Miesten sarjassa Akatemia rämpi peräti kuuden ottelun tappioputkessa, eikä A-junnujen keskiviikkoiltainen 0-11-tappion tuottanut reissu Lappeenrantaan-

kaan varsinaisesti nostanut fiilistä. Oppia karttui yhtä kaikki, ja pikkuhiljaa se alkoi jalostua myös tulokseksi.

Kauden käännekohta osui lopulta viimeiseen mahdolliseen hetkeen ennen joulutaukoa. Miesten ja junioreiden sarjojen päällekkäisyyksien vuoksi voimansa kahtia jakanut Akatemia napsi voitot sekä vieraisa Janakkalassa että kotona Jyväskylässä, jossa voitto tosin irtosi vasta huikean jatkoaikaspektaakkelin päätteeksi. Tuo jatkoajan voitto-osuma meneekin heittäimällä allekirjoittaneen junioriuran huippuhetkiin, ja siitä sankaritarinasta saavat joukkuekaveritkin kuulla hermostumiseen asti.

Joulutauko tuli todella tarpeeseen. Oli hyvä saada hengähtää hetkeksi ja vierittää alkukauden taakat pois harteilta. Ryhmähenkeäkin saatiin tauon aikana vahvistettua yhteisen virkistysretken merkeissä. Lopulta vuodenvaihteen juhlapyhien täyteinen tauko oli vietetty ja kevätkauden ”tosipeleihin” päästiin uusin voimin.

Raskaan syksyn vastapainoksi Akatemia tarvitti kevään alkajaisiksi molemmissa sarjoissa pöytään kovat näytöt.

Sekä miesten että junnujen puolella voitoputket venyivät kolmen ottelun mittaiseksi, minkä jälkeen joukkueiden loppukaudet menivätkin hieman eri merkeissä. 2. divisioonan osalta oppirahoja maksettiin useiden niukkojen tappioiden muodossa, joissa kokeneemmat vastustajat hoitelivat maalin tai kahden erolla elintärkeitä pisteitä omiin nimiinsä. Lopputulemana valitettava toiseksi viimeinen sija, mikä tarkoitti suoraa putoamista sarjasta 3. divisioonaan.

Miesten pettymysten vastapainoksi A-pojat pelasivat elämänsä kevään, eikä joulutauon jälkeen yksikään joukkue kerännyt O2-Jyväskylää enempää pisteitä. Sarjasijoituskin nousi kohisten, eikä putoamiskarsintojen peikko tästä sarjasta koitunutkaan Akatemian kohdattavaksi.

Kausi oli näkemykseni mukaan kokonaisuutena erittäin opettava kokemus ihan jokaiselle pelurille. Uusien kovempien pelien lainalaisuudet ja armottomuus tuli varmasti jokaiselle enemmän tai vähemmän selväksi. Yhteensä 42 yksittäistä ottelua ei voi olla kasvattamatta pelaajien rutiinitasoa. Kauden aikana nähtiinkin paljon henkilökohtaisia ja koko joukkueen laajuisia kasvutarinoita sekä mahtavaa sitoutumista tähän yhteiseen juttuun.

Henkilökohtaisesti en voisi olla joukkueesta ylpeämpi nähtyäni sen, miten

pimeään syksyn aikaisesta suosta nousiin silkan päättäväisyyden ja yhteispelin avulla ylös. Kaiken kaikkiaan kausi oli – tuloksista viis – jälleen hieno ja kasvattava ja se jätti jälkeensä ison tukun hienoja muistoja ja ihmisiä. Tässä porukassa oli kertakaikkisen hienoa olla mukana.

Kuluneesta kaudesta täytyy ottaa kaikki tarjolla ollut oppi matkaan ja näyttää ensi vuonna vastustajille, missä kaappi

seisoo. Tulevan syksyn ollessa kaikista karsinnoista vapaa edessä on pitkä kesä, jonka aikana yritetään taas ottaa uusia kehitysaskeleita. Kiitos jokaiselle mukana olleelle toimijalle kuluneesta kaudesta. Akatemia palaa syksyllä tositoimiin entistäkin vahvempana.

Teksti: Justus Hirvonen #11, A-poikien kapteeniston jäsen

#BecomeTheBeast

Erikseen erinomaiset - yhdessä ylivoimaiset: Ampparit ja Yritys!

Kaksin aina kaunihimpi? Salibandyseura O2-Jyväskylä sekä yleisseura Muuramen Yritys löivät alkutahdit yhteiselle taivalle syksyllä 2016. Yhteistyöllä haluttiin mahdollistaa molempien joukkueiden pelaajille monipuolinen tarjonta salibandyä; mahdollisuus kehittyä ja kasvaa urheilijan polulla sekä asettaa itselle tavoitteita tulevaisuuden salibandyharrastukselle. Tällä hetkellä yhteistyö koskettaa noin 60–70 poikaa, jotka ovat syntyneet vuosina 2004–2007.

Palataan ajassa syksyyn 2016. O2-Jyväskylän valmennuspäällikkö Tuomas Pulkkinen lähestyi Muuramen Yrityksen seuratyöntekijää Jaakko Kaistista yhteistyön merkeissä. Herrat olivat entuudestaan tuttuja, sillä molemmilta löytyy pelaajataustaa Edarin Äyistä!

Lähdimme pikku hiljaa kartoittamaan, mitä se yhteistyö voisi olla: Pelireissuja

samalla bussilla? Yhteisiä harjoituksia? Kenties yhteisiä pelejä sekajoukkueilla harrasteturnauksissa?

Kaikki sai alkunsa yhteisillä akatemiareeneilla, jotka järjestettiin sopivasti puolimatkassa: perjantaisin Keljonkankaan koululla. Kaudella 2017–2018 se koski pääasiassa 2004-syntyneitä, ja kuluneella kaudella toiminta on jatkunut ikäluokkaa nuoremmissa (2005–2007 syntyneet). Molempien ikäluokkien ekat treenit olivat kursailevia ja suomalaisittain jäyhiä. Pikku hiljaa, kun se muuramelainen syötetelin kaupungilaiselle unelmapasseja, rupesi pelitilanteiden sujumisen lisäksi juttuakin irtoamaan. Nyt pitkälti toista sataa harjoituskertaa ja lukematon määrä pelejä myöhemmin huumori tapahtumissa on poikamaisen hersyvää, ja Instagramissa säbäkuvat keräävät sydämiä heti postauksen jälkeen.

Hei, tässähän onnistuttin?

Keväällä 2018 oli aika edetä viralliseksi joukkueeksi. Ensiksi olivat vuorossa 2004-syntyneet, kun Ampparit ja Yritys löivät kättä päälle, ja C2-poikien edustusjoukkue oli valmis.

Yhteistyöllä saatiin aikaiseksi tavoitteelliseen kilpaurheiluun tähtäävä ympäristö, jonka avulla taattiin ensinnäkin riittävä määrä treenivuoroja (muuramelaisille) ja kilpaseuran (Ampparit) mukana tullut pelaajapolku. Yhteistyön aloitus on sujunut loistavasti ja hyvässä yhteishengessä: ”Alussa oli paljon kysymyksiä ja vähän vastauksia. Pikku hiljaa toimintatavat harmonisoituivat ja päästiin keskittymään olennaiseen”, joku kommentoi yhteistön alkumetrejä viisaasti.

Joukkue osallistui kauden aikana myös Suomen Urheiluopiston Salibandyakatemialeireille, joka sisälsi neljä kolmen päivän lähijaksoa huppeissa urheiluopisto-olosuhteissa. Teknisten ja taktisten lajitaitojen lisäksi leirillä opiskeltiin urheilijaelämää: Millaista on hyvä ravinto paljon harjoittelevalla nuorella? Mikä merkitys unella ja levolla on palautumisessa ja kehityksessä? Mitä fyysisiä osa-alueita kun-kin pelaajan tulee kehittää testitulosten perusteella? Mitä tarkoitetaan psykisellä valmennuksella? Mitä tavoitteita asetan itselleni?

Kausi ohi, mitä jäi käteen?

– Prosessinomainen kauden läpivienti vei koko joukkuetta tiiviinä rintamana eteenpäin. Joukkuehenki nousi kevään kovissa peleissä vahvuudeksi! joukkueen päävalmentaja Jaakko Kaistinen kommentoi.

Tuloksellisesti tie vei koko Suomessa aina 16 parhaan joukkueen sakkiiin, voitotputki venyi parhaimmillaan 20 ottelun mittaiseksi. Pelaajien kehitys ja osaaminen noteerattiin myös maajoukkueoi-

minnassa, sillä joukkueesta yhteensä seitsemän pelaaja osallistui maajoukkueiden leireille Eerikkilässä.

Osa pelaajista nousi pelaajapolulla jo pidemmälle, esim. Mino Kaurtola (2004 edarin kapteeni) pelasi osan kaudesta jo B-poikien mukana. ”Minskin” ennakoimattomat otteet tekivät vaikutuksen vanhemmissakin ikäluokissa. Mino on Yrityksen pelipassipelaaja, joten tässä hyötyvät kaikki osapuolet!

Ensi kaudella molemmissa C-junioreissa pelaakin sitten kaksi Amppareiden ja Yrityksen yhteisjoukkuetta. Molempien try outit käynnistyvät huhtikuun loppupuolella ja joukkueet nimetään toukokuun puolen välin paikkeilla.

– Olen toiminut keskisuomalaisen salibandyyn parissa vuodesta 2001 muutamaa välivuotta lukuunottamatta. Pitkään olen kaipaillut yhteistyötä eri seurojen välillä ja selkeää profiloitumista kasvattaja- sekä kilpaseuroiksi. Nyt yhteistyö on konkretiaa, ja olen todella iloinen tästä kokonaisuudesta. Nyt, kun lapsi aloittaa salibandyyn Amppareissa tai Yrityksessä, on meillä antaa selkeä pelaajapolku aina aikuisikään saakka, Jaakko iloitsee.

O2-Jyväskylän ja Muuramen Yrityksen pojat rakentamassa joukkuehenkeä, kirjaimellisesti!

Kierrätysyhteistyö Fincumetin kanssa

Voit helposti toimittaa kodin nurkista tai mökiltä löytyvän romumetallin kierrätyspisteelle.

Kierrätyspiste on metallinkierrätykseen erikoistuneen Fincumet Oy:n ja O2-Jyväskylän yhteinen tempaus. Kierrätysmetalli on arvokasta raaka-ainetta, jota voidaan käyttää loputtomasti uusien metallituotteiden valmistuksessa.

Yhteistyöllä halutaan saada kaikki mukaan kierrättämään ja samalla tukea seuran toimintaa.

Kierrätykseen kelpaavat mm.

- vanhat polkupyörät
- kiukaat
- kattopellit
- auton rautapitoiset osat
- katiskat
- metalliaidat
- kaapelit ja sähköjohdot
- huonekalujen metalliosat

Kierrätyspiste Buugin parkkipaikalla!

KIERRÄTTÄMÄLLÄ METALLIROMUSI

TUET SALIBANDYN HARRASTUSTOIMINTAA

2009 Keltainen

2007-08 Punainen

2009 Punainen

Cygnus ke (2013-14)

E-Tytöt

Huhtasuo ke (2009-11)

D1-Pojat Oranssi

Halssila to (2009-11)

E1-Pojat Oranssi

Kuokkala la (2011-12)

Keljonkangas (2006-08)

Lohikoski ke (2009-11)

Keljonkangas ma (11-12)

Mankola ma (2011-12)

Kuokkala ke (2009-11)

Mankola pe (09-10) pienet

Mankola ti (2013–14)

Vaajakoski (2006–08)

Palokka pe (2011–13)

Vaajakoski to (2013–14)

Palokka ti (2009–10)

KESÄLOMALEIRI

Mankolan koululla
viikko 23 3.6.-7.6.19
viikko 24 10.6.-14.6.19

2007- 2012 syntyneille
tytöille ja pojille

Salibandyä, Jalkapalloa,
Frisbeegolfia, Uintia, Yms.

Hinnat:
Koko viikko 100€
Iltapäivät 60€/viikko
Aamupäivät 60€/viikko

Lue lisää:
www.o2-jkl.fi - tapahtumat - ampparileirit

Hela Cup- turnaus (Aikuiset)

Torstaina 30.5.2019
Liikuntakeskus Buugilla

Hinta: 165€ / joukkue
Sarjat: Avoin ja harraste
Pelimuoto: 5 vs 5

Lue lisää ja ilmoittaudu
www.o2-jkl.fi - tapahtumat

Tilaamalla Keski-suomalaisen tuet helposti O2-lasten, -nuorten ja -aikuisten seuratoimintaa!

O2 tienaa jokaisesta tehdystä tilauksesta 15 €

3 kuukauden
digitilaus
40€
(Tukiosuus 15 €)

Ohjeet tilaamiseen:

Lähetä tekstiviesti numeroon 13520: KSVERKKO, nimesi, osoitteesi, puhelinnumerosi, sähköpostiosoitteesi ja O2

Saat paluuviestinä vahvistuksen tilauksesta.

Tilaus alkaa 1–3 arkipäivän kuluessa viestin lähettämisestä.

KESKISUOMALAINEN

TEKEMISTÄ VUODEN YMPÄRI!

02-kesäetu:
-10% seikkailulipuista
kaudella 2019

02-talvietu:
-10% hiihtokoulun kursseista
talvikaudella 2019-20

edut ovat henkilökohtaisia ja
voimassa jäsenkorttia näyttämällä

LAAJIS TARJOAA HUIMIA AKTIVITEETTEJA JA MUKAVAA MAJOITUSTA YMPÄRI VUODEN AIVAN JYVÄSKYLÄN KESKUSTAN TUNTUMASSA!

Kesällä kiipeillään Seikkailupuistossa, heitetään frisbeegolf-kiekkoa, ajetaan Bikeparkissa ja vuokraamme myös e-fatbikeja rauhallisempaan maastoajoon. Talvella rinteet kutsuvat laskettelijaa ja lautailijaa. Taitoja on helppo ja kiva kehittää Hiihtokoulun kursseilla (myös aikuisille!) Perheet voivat viettää Laajiksen Lumimaassa mahtavan talvipäivän. Laajiksessa on mainio viettää myös joukkueen yhteistä aikaa aktiviteettien parissa ja maittavasti ruokailen, katso lisää: laajis.fi/joukkueet

LAAJIS
URBANOUTDOORS

laajis.fi

Laajavuorentie 15 • 40740 Jyväskylä
0207 436 437 • seikkailupuisto@laajis.fi